

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/116/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417010278
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6417010278.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.03.2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovaného R. J., stíhaného pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 2 písm. a/ Tr.zák., konajúc o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/71/2017 zo dňa 13.10.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného R. J. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/71/2017 zo dňa 13.10.2020 bol obž. R. J. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. a to za skutok, ktorého skutku sa dopustil tak, že

dňa 19. 12. 2016 v čase asi o 17.18 h viedol po ceste I/65 v smere Ladomerská Vieska - Hliník nad Hronom nákladné motorové vozidlo - ťahač zn. U. S ev. č. ZA XXX EI, s návesom zn. STAS, ev. č. ZA XXX YG tým spôsobom, že v km 72,2 zišiel so súpravou mimo vozovku vpravo na odstavnú plochu, kde sa chcel otočiť do protismeru, následne sa vrátil na vozovku, pričom sa snažil zaradiť do jazdného pruhu Hliník nad Hronom - Ladomerská Vieska, čo urobil v mieste, kde nemal náležitý rozhľad za zníženej viditeľnosti a bez spôsobilej a náležite poučenej osoby a v čase, keď sa z ľavej strany blížilo osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, ev. č. ZH XXX BZ, čím porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. g/, § 21 ods. 1, ods. 2, § 137 ods. 1, ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ktorého vodič T. C., nar. 29.03.1957, nedokázal zrážke zabrániť, nakoľko neskoro spozoroval náves, ktorý zaberá celú šírku jeho jazdného pruhu a aj protismerný jazdný pruh, čelne do tohto návesu narazil, pričom utrpel zranenia, ktorým na mieste podľahol, jeho spolujazdkyňa K. K., nar. 18.10.1933, utrpela ťažké zranenia, ktorým po prevoze do Fakultnej nemocnice s poliklinikou F. D. Roosevelta v Banskej Bystrici podľahla v ten istý deň a spolujazdkyňa N. V., nar. XX.XX.XXXX, na následky zranení, ktoré utrpela pri dopravnej nehode, podľahla dňa 19.01.2017 vo Všeobecnej nemocnici v Žiari nad Hronom.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 149 ods. 2 Tr.zák. v spojení s § 36 písm. I/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 3 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 4 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným R. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Hliník nad Hronom, Sovietskej armády XXX, škodu vo výške

4.300,37 eur a poškodenej Y. Y. C., nar. XX.X.XXXX, bytom A. nad Q., Q. XXX/X, škodu vo výške 3.825,60 eur.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojimi odvolaniami napadli jednak okresný prokurátor a to do výroku o uloženom treste, ako aj samotný obžalovaný a ten jednak do výroku o treste, ako aj do výroku o vine.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že pokiaľ ide o rozhodnutie okresného súdu ohľadne viny obžalovaného, s týmto súhlasí, avšak odvolanie podáva do trestu, ktorý okresný súd obžalovanému J. uložil, nakoľko trest uložený týmto rozsudkom považuje za neprimerane mierny. Konaním obžalovaného bola spôsobená smrť troch ľudí a to T. C., ktorý zomrel na mieste nehody, K. K., ktorá utrpela ťažké zranenia a po prevoze do nemocnice zomrela a N. V., ktorá utrpela zranenia, na ktoré zomrela po mesiaci od skutku.

V tomto smere okresný prokurátor poukázal na to, že trest by mal byť právnym následkom trestného činu, mal by byť úmerný k spáchanému trestnému činu a zároveň by mal byť jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami a to prvkom donútenia a prvkom výchovy. Obidva tieto prvky sa uplatňujú súčasne, v každom treste, pričom Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. V tomto smere okresný prokurátor poukázal na to, že obžalovaný sa v období rokov 2010 až 2015, teda pred spáchaním skutku, dopustil celkovo 12 priestupkov na úseku dopravy, pričom podľa názoru prokurátora, sa teda jedná o nedisciplinovaného vodiča, ktorý opakovane nerešpektoval predpisy v cestnej premávke. Ďalej je prokurátor toho názoru, že vzhľadom na osobu páchatel'a, ako aj na spôsob spáchania skutku a na neodstrániteľný tragický následok jeho konania, teda smrť troch ľudí, mal ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a nemal výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladať na skúšobnú dobu. Z tohto dôvodu preto navrhol, aby krajský súd v tejto časti napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný R. J. cestou svojho obhajcu naopak uviedol, že s napadnutým rozsudkom vo všetkých jeho výrokoch nesúhlasí. Rozsudok a právny názor prvostupňového súdu je podľa obžalovaného arbitrárny, v rozpore s vykonanými dôkazmi. Podľa záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina, príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča Ford, pričom vodič vozidla Volvo, teda obžalovaný, vykonal vjazd do vozovky v čase, keď mal dostatočný rozhľad na to, aby mohol uskutočniť otáčací manéver a to aj bez prípadnej súčinnosti osoby potrebnej k otáčaniu jazdnej súpravy. Je preukázané, že vodič vozidla Ford, teda poškodený, mohol prvýkrát rozpoznať stretávajúce vozidlá obžalovaného vo vzdialenosti asi 200 metrov, kedy vozidlo Volvo uskutočnilo vjazd do ľavého jazdného pruhu, v ktorom čase muselo byť vodičovi Ford zrejme, že má zvýšiť pozornosť vzhľadom na oproti prichádzajúce vozidlo. Taktiež podľa odvolacích dôvodov obžalovaného, je preukázané, že vodič vozidla Ford, teda poškodený, minimálne zo vzdialenosti 100 metrov pri pozornom sledovaní dopravnej situácie mohol reagovať na tú skutočnosť, že má prekážku na ceste a mal k tomu prispôbiť rýchlosť vozidla. Na základe zistených skutočností je potom podľa obžalovaného zrejme, že tento sa nedopustil žalovanej trestnej činnosti. Navrhol preto, aby bol napadnutý rozsudok v tomto smere zrušený a obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený.

Alternatívne však obhajca za obžalovaného uviedol, že v prípade, ak by odvolací súd s takýmto záverom obhajoby nesúhlasil a naopak by sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, tak potom považujú uložený vedľajší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 4 rokov, za nedôvodný. Obžalovaný už 20 rokov pracuje ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy, napriek náročnosti tejto činnosti, za celé obdobie nezavinil žiadnu dopravnú nehodu a zamestnávateľ ho považuje za vysoko skúseného a svedomitého vodiča. Ďalej poukázal na to, že zistené dopravné priestupky boli menej závažné, riešené len blokovou pokutou, čo vzhľadom na 20-ročnú činnosť vodiča kamiónovej dopravy nie je ani priemerne 1 priestupok za jeden rok. Navyše poukázal na to, že obžalovanému pri vzniku dopravnej nehody v decembri 2016 nebolo zadržané vodičské oprávnenie a doposiaľ naďalej pracuje ako vodič kamiónovej dopravy. Z uvedených dôvodov, keďže obžalovaný počas uplynulých 4 rokov od vzniku nehody neporušil žiadne pravidlá cestnej premávky, osvedčil, že má schopnosti aj naďalej riadiť motorové vozidlá. Preto považuje obhajoba výrok súdu o uložení trestu zákazu činnosti na dobu 4 rokov za prekvapivý a neodôvodnený. Obžalovaný už dosiahol vek 60 rokov,

zamestnanie vodiča je jeho jediným zdrojom príjmov, pričom výkon uloženého trestu zákazu činnosti bude mať na neho nepriaznivý dopad, pričom je predpoklad, že v súčasnej nepriaznivej ekonomickej situácii si ani iné zamestnanie nenájde. Z uvedeného dôvodu potom obhajca za obžalovaného navrhol, aby v prípade uznania obžalovaného za vinného mu odvolací súd uložený trest zákazu činnosti zrušil.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktorý sa riadne a včas dostavil jednak obžalovaný, jeho obhajca, ako aj krajský prokurátor.

Krajský prokurátor v konečnom návrhu pred krajským súdom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného odôvodnenia odvolania okresného prokurátora a práve vzhľadom na následok, ktorý nastal a na zavinenie obžalovaného, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a obžalovanému uložiť primeraný nepodmienečný trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom v ostatných výrokoch navrhol nechať napadnutý rozsudok nedotknutý s tým, že odvolanie obžalovaného ako nedôvodné bude zamietnuté.

Obhajca obžalovaného JUDr. Chlapík uviedol, že na rozdiel od obžaloby je toho názoru, že napadnutý rozsudok nie je správny a zákonný. V celom rozsahu poukázal na dôvody odvolania a preto nesúhlasí s argumentáciou prokurátora, že je vina obžalovaného jednoznačne preukázaná. V tomto smere v zmysle dôvodov odvolania navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a obžalovaný bol v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený.

Alternatívne však uviedol, v prípade, ak by krajský súd bol iného názoru ohľadne výroku o vine, aby zamietol odvolanie prokurátora ohľadne výroku o uloženom treste a pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, navrhol, aby odvolací súd od tohto trestu upustil, pretože už od dopravnej nehody uplynula doba 4 rokov, obžalovaný naďalej je držiteľom vodičského preukazu a takýto trest teda už nemá žiadny zákonný podklad.

Sám obžalovaný na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedol, že on necíti vinu na dopravnej nehode, neporušil žiadne dopravné predpisy, aj keď mu je ľúto toho, čo sa stalo, nenesie za to zodpovednosť.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že tak odvolanie okresného prokurátora, ako aj odvolanie obž. R. J. nie sú dôvodné.

Z predloženého trestného spisu jednoznačne vyplýva, že súd prvého stupňa na viacerých hlavných pojednávaniach vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, navyše vykonal aj nové znalecké dokazovanie, ktoré odstránilo rozpory ohľadne predchádzajúcich dvoch predchádzajúcich znaleckých dokazovaní, čím umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy, ktoré takto získal, aj správne vyhodnotil v zmysle jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, teda najmä o znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity Žilina a výpoveď znalca tohto ústavu doc. K.. T. V. na hlavnom pojednávaní okresného súdu, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa potom správal pri hodnotení týchto jednotlivých dôkazov.

Prvostupňový súd podrobne vo svojom odôvodnení opísal, ako sa vysporiadal s obranou a obhajobou obž. R. J., prečo neuveril jeho tvrdeniam, že nenesie za dopravnú nehodu žiadnu zodpovednosť a prečo potom obžalovaného uznal vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 2 písm. a/ Tr.zák.

Tieto závery sú podrobne rozvedené na str. 11 - 15 odôvodnenia prvostupňového rozsudku, Krajský súd v Banskej Bystrici o týchto záveroch nemá pochybnosti, aj podľa názoru krajského súdu zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia ako aj právne posúdenie konania obžalovaného sa potom dostatočne podrobne a presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, tak ako už vyššie

konštatoval odvolací súd, krajský súd nemá o týchto záveroch prvostupňového súdu žiadne pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Z týchto dôvodov sa preto nemohol stotožniť krajský súd s názorom obhajoby obžalovaného, že jeho konanie nie je trestným činom.

Pokiaľ ide o výrok o uloženom treste obžalovanému, kde prvostupňový súd tomuto uložil síce prísny, ale len podmienený trest odňatia slobody a okresný prokurátor sa domáhal zmeny tohto rozhodnutia tak, aby bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, tu krajský súd musí konštatovať, že s takýmto názorom prokurátora sa ani krajský súd nemohol stotožniť.

Tak, ako to vyplýva aj zo znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina, resp. z výsluchu znalca K.. V. na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde v Žiari nad Hronom dňa 13.10.2020, svoju úlohu pri danej dopravnej nehode zohral aj čiastočne fakt nepozornosti poškodeného ako vodiča vozidla, kde pri správnej reakcii bolo možné minimálne minimalizovať následky, ktoré nesprávnym spôsobom jazdy vytvoril pre poškodeného obžalovaný. Navyše od dopravnej nehody, aj keď nej došlo k úmrtiu troch ľudí, uplynula doba viac ako 4 rokov, počas ktorej sa obžalovaný nedopustil žiadnej trestnej činnosti, je krajský súd toho názoru, že nie je potrebné na jeho nápravu a prevýchovu pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody tak, ako sa ho domáhal prokurátor, ale aj prísny trest odňatia slobody so skúšobnou dobou postačuje na to, aby si obžalovaný uvedomil nesprávnosť svojho konania.

V tejto súvislosti práve aj krajský súd je toho názoru, že uložený trest zákazu činnosti bude spolupôsobiť na obžalovaného tak, aby sa už podobnej trestnej činnosti nedopúšťal. V tomto smere sa krajský súd nemohol stotožniť s argumentáciou obhajoby, že žiadny trest zákazu činnosti obžalovanému nie je potrebné ukladať, práve krajský súd je názoru, že tento trest zákazu činnosti v spojení s podmieneným trestom odňatia slobody dostatočným spôsobom vyjadrujú závažnosť konania obžalovaného a následky, ktoré svojím konaním spôsobil.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd postupom podľa § 319 Tr.por., teda ako nedôvodné odvolania, tak okresného prokurátora ako aj obžalovaného R. J. zamietol.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.